

ונרלה לומל נסיטת התשכ"ז דנה נתשכ"ז
סימן קנ"ה כמו וזה לנוו: "והטעש האני שנלה
סמה טמונר לנוו ו"ל לפטול קלוגים הכל מדרכו
היינו מן הטעורה חלום מדרכנן נרלה טליינו קוודר זהה
כלומרם הגרויים ו"ל שיו סוגרים כן מדלומדיין כפ"ק
לקודצין (כ"ד ע"ג) נרליין לדמי ר"ע צבאל חדיליס
טוחיל ומדרכות המכמים הווע טהרי דמו מותה מדרה
הגרויים ו"ל הדר נטו מהליקס וכבר עמד רביינו ז"ל
על דערליך' ולטzman על מזרות דמיות ומה טהירlico
גט טמולר צבאל חדיליס מכםיש הווע גטו

סימן כת

בעניין נשבע להתענות בשבות ריו"ט

באור דברי הרמב"ם וישוב ממה שתמה עליו הגאון
בעל הדברים אמרת הספרדי ז"ל. בענין דין של תלמידים
מדבריו קבלה יש מהם דאוריתא ויש מהם שהם
דרבנן ואותן שהם דאוריתא הוא הילכה למשה מסיני
ואילו מה שהוא דרבנן הוא מתקנת וגזרת נביים

בדגלי יהמת כמה לתקנות על הרכבת"ס שפקק
ככללות צנויות פ"ה טאנטצע להמונות נצחות
וימים טובים היה וצנעם צוח ולפי דגלי הרכבת"ס
צנועה מלא נל דגלי קופלייס שכן מליין גמור
מפורת שחזור להמונות נצחות וימים טובים והמלחין
חס לי"צ דגלי הרכבת"ס שחזור מן התמורה להמונות
נצחות וימים טובים עי"ז. ונראה לי"צ שיטם
הרכבת"ס דגנה נספֶר ילהיס פימן מ"ב כמה ז"ל:
"מאות עוגן צפת גמליה גמיה לא עד דלהמן
ישעיה וಹמכתה חקליה דכמיה וקרלה לסתת עוגן וכלי
נמי להרין צונחים פ"ב (כ"ג ז') ובפרק כ"ג
בכנדרין (כ"ג ז') לעניין מזוה מהרת המר ר' חמלה
בדריך זה מהרת מטה רצינו לנו לממנו ממותה יחזקאל בן
בוז לממנו ערל לנו ועל נסר לנו יפה של מקדשי לסתת
ועוד לדל מה יחזקאל גמליה גמיה לא וחד מה יחזקאל
והמכתה חקליה". ועיין עוד בקימן מכ"ט. מעהר
נאדייה מדג'רי רצינו קירלה צעוגן צפת שנוצר בנטיה
שוחה הלאה למטה מקימי כיוון שהן נגיון רצחי למדת
בדריך ולהמזור לפי שיטם התחכ"ז נסיטם הרכבת"ס
שליק דגדר דהמיה מדרכיה צנועה מלא עליון חכל
שלמ"מ נקליה מושצע ועומד מאר כייל ולמה מלא עליון
צנועה הרי דגלי הרכבת"ס מיזנאים כמוין חומר שכח
שמי סנטצע להמונות נצחות וימים טובים לנו
צנועה מלא עליון שاهי גס מה צויס טוב לחזור
להמונות הו מקליה דעוזה כמעהר צדורי בגהוניס
(ועיין ברמגן"ז פר' חמור על הפקוק מקליה קודצ).
והה סמן גדול לדג'רנו טהמראתי שהן צנועה מלא על
שלממן"ס ורק על דגדר דהמיה מדרכיה וכמו צמוניה.

ושוכ רהימי סגדנרים כמודיס נמ"ק מפומס וכיון מעגמו לדגמי פילמיים וו"ל בסימן קס"ק: "הכרמץ" ס

ו"ל נספר הבלתי סלו ו��ע"פ סכ"כ ה"פ"ה כ' צפ"ה ו"

מס' ל"ז' דלtron הוה ונחלה מג' לדבirs הלהה נקנית בסקס וצטער ובגילה ובנטמן דין מורה ע"כ. ולכמולה קיה נר' סדרנו סומתין ו��' ומיינו כן סהע"פ סהויה הומל סהס מד"ק חיינו ר"ל ציהול דין דבר מדכליאס הלו סהין זמורה צפי' הלו ממדרכות חכמים הילן מ"מ דין מורה הס ולפ"ז המל נ homo פ' ולקוחין הלו נקלתי' קדוטין הו היירוטין נכ"מ. וההה סנקניות גהה מג' לדבirs הלו נקלחת מקודמת הו מהוים' וכיוון סנקניות הלהה ונונשיות מקודמת' הפי' הלו נצעלה ולט' נסנמה לזית צעהה כלוי ה"ה והצ' עלייה חוץ מענעלת חייכ מיתם ב"ד וג' והלו סי' מדכליאס מ"ץ חייכ מיתם הלו ודהי ה"ע"פ סהויה הומל סדרנו' הלהים מדרכות סהס מד"ק סיינו הומל צעה נלו צפי' זמורה הלו ממדרכות סופרים הילן הס דין דבirs הלהים צפי' מן המורה יט' להס. וכן נמי כהה מלר צפי' ג' מה' עדות הילן שאל רקוויז'י' מן הלהס הו מדרך קה"ז' כלס פוקוליס מדכליאס ר"ל צעה נלו צפי' מן המורה הלו ממדרכות לדבirs הילן מ"מ דין מורה הס ה"כ חמתקדש צפניאת לינה מקודמת' כמו חמתקדש צפי' קרויז'ס מ"ל הילן וכמו שמי' מיתם הכה על הלהה חמתקדשה צנמאף כמו הלהה חמתקדשה צניאל היה הוא צטער. וזה נ"ל לדעמו כל הרמאנ"ס ו"ל ואורי הלהה וו מומלת מטלא' טעמיים הפי' לדעמו ז"ל.

ולכלוֹתָה וְכּוֹמֶר מֵהַצְהָרִין כְּנַחֲלָה דְּנַחֲלִי הַזָּוֶר
הַלְּקִיעַ שָׁאָלִי כִּמֵּן הַמְּשָׁכֶנֶץ נֶהָרֶךֶת בֵּין הַלְּכָה לְמַסָּה
מַמְּקִיעַ נֶמֶת דְּלַמְּתִילָה מְדֻרְשָׁה וְהַיְלָכָה כָּל קְקוֹצִים עַל
הַמְּשָׁכֶנֶץ וְלִבְשָׁנָה אֲפָגָה צְמַמָּה וְסַדְכִּי מְמַתָּה.

ונרלה כזו להנה הילמג"ס כתכ "תלי"ג מלוות
שניהם לו למתה חממי ני ימנה צהס כל מה שנלמד
כ"י"ג מדות ומלפלו צומנו". והנה מקרמי לפ' מ"ס סכמג
הילמג"ס נפ"ג מהלכות ממלאים היל"ח וו"ל: "כ"ד
గadol שדרשו נלחתן המדות כפי מה שנראה בעיניהם
שבדין כן ודנו דין. ועמד מהליכם ב"ד חמץ ונרלה לו
טעם חמץ למחרתו הרי זה קומל ודין כפי מה
שנראה בעיניו. שניהם לו לא הופט חסר יקיה זימיס
זהס חייך נלכת חמץ חמץ כיון סגדורך". ויא

יוגה מדגוריינו צוי עקליס: ה' צעל הילכה למשה מסיני חיין צנועה חלה, צהרי מותצע וועומד הווע מהר סיני וכן מה שזכה מקימי נבוארה המורה. ג. שיטתה שלמאנ"ס סייח כטיבת סייליס סכיוון סקיימ"ל סהילן נהייל רטהיל למדת דנער מעטה ה"כ ע"כ הילכתן אנהמלרו נגניות וכמווניס בס פלמ"מ כמוו שאנייל סייליס מזקמים (י"ח ע"ב) ועוד ניכמה מקומות נא"ם דההמר רב קמדל דנער זה מומלה מסה רצנו לה למדנו מדגורי ימוחלן צויז למדנו כל צויז נכר ערל לא וועל נשל לה יכוול לא מקדשי עד צויז יטוקהיל מנגן הילם גמלה גمراה לה חטה ימוחלן ומקמיה מקרלה בכינמי נמי גמלה גמילי, ולדעת סייליס וכח"ק וזה הכל מה אנהמלר נגניות.

ומפני צוה נוגע לניכמה הילכות שאנייל עמיד לפrect לפיכון לרמינג, ציקוד זה עוד קות, סדייזו, — וכן רהימי צמפל מרלה כהן על מס' מנמות נמיין ה' געניניג דמתקה יטרכלן מן האמור לישראן שאמה צמאנ'ה שלמאנ"ס נפ"ג מילכות לחולי מזקם צטראפה חקורה למזקם מקרלה דקראיינגו נה לפקתן ה' דסוח דכרי קדלה גמלה גמילי וכמו שתקטה ה"כ מסתס נפקה ממסקה יטרכלן מן האמור לישראן וכו' היל' פוח דכרי ימוחלן היל' ודחיי דגמלה גמילי ליה וכו' עי"ז. ועיין רט"י זחים ע"ד ע"ג ד"ה נפה.

ולמה דנער נפלת צמיהמי ה"קライיט ספל" נילכות בית הבנימיה נפ"ה צהומול שאמה צהומלן הילל ניכטן מיד ד' עלי השכליל נמקר לדוד מפי נגייליס וכן כהן צס צהומלן זו"ל: "ויהי על גב דכל מדרות הבית נמקר לדוד על פי נגייליס כדכמיכ הילל ניכטן מיד ד' עלי השכליל כל מלחה בתהנית על השכליל חותמי למד". וכן כהן צס לעניין קדוזת ירושלים זו"ל: "וונלה דקדוזת ירושלים נטהמי מודות עד דההמ נחמייה גמלה גמלייה לה ולהכי גמליין מינה לקדוזת טורה נט"ליי ממנה". וט"ז צס כהן זו"ל: צפירות וכן מעוז לדורות חיינו כהנית ממתה הילג ציסיאו מהיקס מרכז וויתר צל נית עולמיים נהורך וויתר צל מזקן כדרליטי" וצגונה היל סיה מהימם זים עולמיים למסקן צל היל היה גנואה היל עשר למאות נלהה דההי גמלייה לה דלה קהי וכן מעוז לדורות היל הילויך וויתר היל הילוגה קראטי

למקורו ה' צ"ל שמלר מסה רצינו יכול לחלק על צית דינו צל מסה רצינו נילר צמיהמי צויז דצער נילר. ומונס צוי סרכן ר' הילרכס ימק נל"ו חמל צויז דנער נחמל דההרי צהמלה ליעץ להילן חמל צ"ל גודל צחמה וצמנין וככל זמתה הומליים הילכה צטמלהי ולען כקמלי ה' היל פ"י צהנ"ד בקמלהים פ"ו גודליים מהצמלהים ובטענס מזוס צצטמלהי נילר רלו הטענס צל קמלי הילן קמלי היל רלו הטענס צל צמלהי וחולי ה' צויז צומעה דנורי צמלהי הי' מודים להס וכל וה' צייר צהרי כל מה צמלהיד ותיק מסה רצינו זה לה' צייר צהרי כל מה צמלהיד ותיק עמיד למדת הכל נילקה נמזהה נמיין וו"כ פוח ידע גס הטענס צל צמלהי וכיון צהו ספ"ד סיימר גודל צהופסר צפיל ליעץ לפסקון ככ"ד צל מסה רצינו, ע"כ צצצ'י ציינ' צליט"ה וצ'י. ולפי זה נמזהה מה צמיהם מסה רצינו היפלו מדעת עזמו ה' היפסר לנטהרו והוו מותצע וועומד מבר סייע ציון צה' היפסר נטומו צפיר חיין חילוק צין מה צמפורץ נמורה למא צנדראט צצלאט עאליה מודם ונמזהה לכל מה צלמדו צקצלה ממזהה ה' לי הילמוד הווע מצלא עאליה מודם ג"כ הי' כדרוליריה ממזה ווילן צנועה חלה עליו ודמיי לדיני נמורה הסמפורץ.

וזה יונן להמעין כל דכרי הרמאנ"ס צס צענין זה כי ה' ע"פ צאניאס ה'ס דלהוריימח צכל זמת מה צלמדו צקצלה ממזהה רצינו דינו צמפורץ נמורה ממזה ה' צל' נמזהה נמיין גמלוות. ולפי זה מודיעק מהל נצון צצזותה צמאנ"ץ שדקך נלטונו לומר צהופלי'ג ציט צלמאל צומנו צל מסה רצינו חיין צין למןנות נטלה דנער צז'ה רצומל צז'ה חיין חילוק צין סדרה למא צמפורץ נמורה צמה צקצלו מקיני צייר צין נמנומו גמלוות וזה משמע צין צהו טהו הילכה נמזהה נטלה דענין צס מקונליס מקיני הילן מה צנדראט חמל סייע הווע צהרי צמה צקצלו מקיני צייר צין נמנומו גמלוות וזה משמע צין צהו טהו הילכה נמזהה נטלה דענין צס מקונליס מקיני הילן מה צנדראט חמל סייע הווע ג"כ מן נמורה הילן צהינו קריי מן נמורה דענין למןומו גמלו"ג מזומת (וזה יט' לומר צל' הי' צמפורץ נמורה צמלו"ג מזומת כהנית צהו צמפורץ צמלה כהנו לעניין מותצע וועומד מבר סייע ה' דענין עאליות וכמו צאנצחל וויתר סיינ' צה'ין מפורץ צס צמאנ"ץ לומר צה'ין חילוק צין מה צלמאל חמל סייע צהרי צמפורץ נמורה הילן צאנמאל רק צהו דלהוריימח).

לישרים

הקדומים, וכך כל הדורים לירך נלמד מהמוראה שבעל פה וגס דבורי הנגידים נכללו גם אלה שבעל פה ובמקומות שונים רלוויות טהרה של הדרישת גמלין גמילי וטהר הנגידים ומקומם לקללה ובמקומות טהיר מתקנם נגידים אלו מנכ"ז קודמים ג"כ חמלין טהרי הנגידים ומקומם לקללה, וזה פשוט. ולפי זה כל דבורי הסוגיות שורש מיהו כבמאט זבאים, טהרי הגמלין ווילרת טהר מפורה, גדולה חזקה ממה שילפין מקרל דעוזה ולפנן ליטנה דמעולם חזקה חפילה נדלונייה ע"כ צגמלין גמילי והוא כלמ"מ ספר הימלין חזקה זו חזקם סימן מן השמורה.

וחמי שפיר מה צביהומי להלכה דכגניס וליחס
贊存ן הוא יט להס דין ודחי מיל' חמזהה. ולפי זה נימול
גס דעתם הקלית ספל והע'ס ולחפצל גס דעתם הגר'ה
טהומליים דגס חמזהה כל צלויות קו חמזהה מן חמולה
הণילו נל' רלהי כל חמניות דזה דזומה למש חמולין
גדולה חמזהה, שאותה ה למ"מ וגס כוונ' הקלית ספל
לציטתיה נמה שמלמר חמזהה זו דחווייתו וגס
לציטתיה נמה שמלמר חמזהה שפה כל חמניות קו
ה למ"מ (נדבר שוכר גמלון שפייה דמווייתו).

ונכלה מעתה נלחה אמה אינכל סממלו גנוגים היה
הולם"מ מה לנו טנה מריה צגמליה מפורה טאהו מדרכן,
ועיין זירושלמי פלה פ"ג פ"ד, חמר ר' עיריה צב' ר'
יומן מה נחת כלכה מחת יין וahrain מה יודע מה
טיצה על מפליגינה לדגר מהר שמי כמה הלאות נחות
למזה מקימי וכולוון מסוקעות במשנה עכ"ל. ונראה
כללו וזה נחמר גס מה טהו גנוגים כיוון שגס הס
הלו היי מעיקרי צעלוי המקורה כל האורה צצעל פה.
וזבדרי סיירוסלמי הללו מהתהלים כמה הלאות פסקאות
בלו נמזרל מפורה שלם. ונראה שגדלים מפורה
גס גנוגלי, בגמരה גנדה (ל"ב ע"ב) סקל וטרי לעניין
הינוים שטהור גנידה וכן קטע שטהור צודקה ומפרלי^ט
אש שטהור מטהכטוו וועל זה מהר גס רגע הלאות
ניינו וטהכטינו לרבען מהריה וכן לעניין קטע גס גע"ז
המר רגע הלאות נינו וכו' והוא הלאה למשה מקימי
וכמו שפירות רצ"י אס. הרי שמה כלו מילו מקור
מקורה מהר רגע טהו הלאה למשה מקימי וכן ליטול
טהור כ"מ ותקדושין ט' ועיין אס נחום' ווינו

המackson נל' הו הפסר נקיות יומל מענער לממות גונת
 חניל נגנין זית עולמייס כל כמה דקה גזווה טפי מעלי
 כיוון דקה גזווה הפסר וכל שאל הצענין כל זית עולמייס עד
 מצלוס מהה על מהה". וכן כתוב בס נפ"ז וו"ל:
 "וחולצין בס נחם חמץ ועל פי נגיון הוכליין חם זו
 ושורפני וו דמג' זכריה ומלהכי ריו בס ועל פיקס נרום
 פקדך עטו ומן טעם נדכט ונרכח דעד האטה גמליה
 גמילי לה האי עד דהמלה נחמייה". לפי שא"ק ליט
 ספ"ר" מפק לאדיין כדכלי טירחים נציצת הרכמג"ס
 semua שנחמל נגנויות גמליה גמילי צוה הלאמ"מ, רק
 אם נל' נימלה שאקראייט ספר מפק זה רק נדיין נימ
 אמקדים ובקראם קראנות.

ונרלה שמקול סדרליות וזה נגמרה (יומל כ"ח) שלימוד כס: "המר רכ מפלט נומית מהדרת מכלי מסמלי כוחלי מהר רב יומך מן מהדרת ניקוס ונגמר מהר רבנה מנה גמר מהדרת והן לנו גמرين מיניה וכו'" ונגליון הגמרה כתוב: "ועזרוך פירש כיין נלמד מהדרת שקיים המורה עד כלנו נתנה ולחין לנו לנמוד חלון ממנהג נגידים מפני שנגנו כהלא' למ"מ". וכן כתוב כס רכינו חננאל וו"ל: "הן מהדרת נגמר מהדרת קיים כלומר מהדרת קיים המאות ועדין לנו נתנה המורה ולחין לנו לנמוד ממנהג נגידים חלון כגן דינאל וכיום זו מפני שנגנו כהלא' למשה מקיני מהרי שנמנה המורה ה"ל רנה וזה מנה גמר מהדרת דמניה וציוו השמיים וגוי' כלומר מהדרת שיה מקיים במאות כהלא'תן" הרי מפורסם לאדיין גערוך וכדר"ם שכהלכות שנמקרו נגידים כס הלא' למשה מקיני והוא ע"כ כדי שארה לחין נגיד רשי לחדת ועין צממויה ט"ז שהר הלא'ת שנטמכהו נגיד משא לח' מהפצל שיה לנגידים לאמזרין מטעס שlein נגיד רשיי לחדת דנאל ולח' רק גילוי מילת מה שידשו מקודס ומכוון שקניות הלא' פה רק על ידי צעל' מקורה ולכך על ידי נזואה חלון שאגידים כדי כי גם צעל' מקורה והרבה מהס כי מטהנדlein כמפורת קרמאכ"ס מקורה והרבה מהס כי מטהנדlein כמפורת קרמאכ"ס צהקדמה למשנה מורה ונמקרו הראת הלא' הלא'ות למשה מקיני על ידיים ומכוון לאדיין כהני קדושים, הקライם ספף וכט"מ.

ולומנס יט גס הילכה ליי דלכנן נונגייליס וכטומז'יס
חו אנטקנו מאבי"ד סל נונגייליס זומנס הו ממקהן כי"ד

המקומת כי פטיטה דקרו ושם לה מטה מטה
לזהיר נית דין על כן כלומר שיענשו למי שיעשה חד
מכל התועצות הוללה וכן שעה יצמאות פ"ג דוחמקומת
בעלה חי ווּס כנ נלה צלעת הרמן ז"ל חי
לבדרי חכמים זום צורץ נמור הוללה המקומת בעלה
וה רפין גדול לדברי חכמים הוללה נלה מדריך כי
מי הנקלה הולשו מהתו ים' למקן ולמדר והס דורותים
זה רמזים כמו מה צדרתנו צענן מגילה וחנוכה וו"כ
מה צהעלו צפוק ושם לה מטה מטה עשו מטה מטה
למטה מטה הוללה המקומת בעלה רונה לומר דיני
גמיiri לה בכינש ציענו מטה מטה הוללה דקלה להו לאכין
ההה הוללה מקומת ועוד יט קעד לדברי חכמים כמה
אניה דרכן מקומת כי חפילו צפטע הכהונת הוללה זה
ההה כיוון צמכתה המורה מלות ציון נבאס גס זה
אקסומיס עלייה נלה ארטז גס זהה ה"ע"פ צהינו זוי
לי ההוראה מזו ומחוץ ומודיע ומלמו ווּס כנ כל
אדנרים צימחו נבאס חכמים סמן צמורה צנטומיס
כמו צמחי". מזוהר מדנרו צהירן לאירוע לדברי
חכמים הוללה הלאה למ"מ ומיטנת מימתה הגרך"ס
ז"ל.

ולכודו מין לו זה לאקילת כפר ומן נבי
ההמזר נימה גס צהרי מין לך הלאה יומת מפוקמת
מו כ"ס אסמייזים הנו לאסוע למקנה וגוזרת חז"ל
ולו נפהרכ מה טיצה וע"כ צהיר הלאה"מ לדברי
טיירוטמי, וזה כרוכ מהד הוללה צהלהויה י"ל סדרני
הקרית כפר צלהו בכינש צהו הוללה צהירתיה צהרי
ההה להדי על דכרי צההמר צנחיים צהו הלאה"מ
וההה הרכז ליי לרנגן נהלו צנחיים, הס לה צההמר
סקלי על צי"ד צל ומנס וו"ע. ומלוי טעם זה גוף
ז"ל לדנרו כל הקרית כפר צהו צהיר יסוד הטעודה
ח"ג פ"ט צמכת וו"ל: "ונלה ציהור דעת הרמן ז"ן
צהו סודר השר היקוד מכל מה צביד החכמים לאסוע
מייגים וגוזות ומקנות הכל צו ע"פ סמכו צל הילו
מי מ"ר צהו מפי הגרורה לאסוע. וההה מקר ד"ז
לחכמים צנדוו צע"פ וכמו פירושי כל האסוע
צמורה השר יט צהס הרצפה מה צפירותם הס ע"פ
מוראה צע"פ ומפי הטעודה למדי. וו"ג קבלו מפי
הטעודה ממזה צהמאל לאס מפי הגרורה השר צ"ז

במקורת כ"ס. וכן מטה מטה גס דכרי הטעום צהו
(ז"ה ע"ה ד"ה מנה הוללה מילמה) ועיין צמארט"ה צס
צמאנ דקיס להו חזקה מקהל"מ ומיחס צב כל הטעינה
וזו"ק. (ולדעת החק"ם י"ל דילף זה מקר להזלה),
ועיין צרמן"ס ונרמן"ן צמפל המזות (מלוא קנו"ג)
לענין מה צהקה צס הלאה צמלה"ס דמנין לו
צהחצזון צלהו סוח נפי הלאה צמלה מה צהו רמו זה
בצ"ס ע"ס ועיין צטערו יסוד פ"ה מטה ער ט' צמה
צהניל לדכרי ה"ולרים ומומיס" (סימן כ"ה) צמאנ
צס נהמלה הלאה צגול ודחיי ולס פפק ולס כי פפק
ממון להולם, ומה עלי צנוגרלה לו נוכר הפללו רמו
זה צהיח הלאה"מ לדברי טירוטמי ייחול מהל דכרי
זהה ליין לך הלאה יומת מפוקמת צ"ס מדין הטעינה
מאנרו עליו הראה.

וזו מטה מטה גס דכרי הלאה צמאנ דמה
לצענן חזקה צצטוטים נענין סומוק טוח הלאה"מ (ההה
צבזה י"ל דהולי סוח סגד צהו מכלן הטעו"רין צס
הלאה"מ). ובנה ידועה השמלה קם צין הרמן ז"ן
וperlman"ס הס מי צעוגר על הייסור לרנגן הס עוגר על
לה מסור דהורייתה, וצטערו יסוד צהו ה' פ"ז החק"ם
על ציון הרמן ז"ן דחולק על הרמן"ס צהמאל צמי^ה
צעוגר על לרנגן עוגר על דהורייתה מצוס לה מסור
זהרמן"ן קוגר דלהו זה נהמאל על גוזרת חז"ל,
ההה כ לה מה הנו מהזינס לאסוע צהו דכרי חז"ל
מצלעדי הוקלה ההוראה ומיא הדרון לה מה הצעינו
צצטוטים ווּס כוּה לה גוז עליו לאסוע צהו דכרי
זה"ל מי ישענד הומנו זה, וכמאנ צס הטעערו יסוד
זהדנרים מרפסין היגי ולית נגר ונגר דיפליךינו
עכ"ל וע"ס מה צמץן צדוחק גדו. ומן מטה מטה
צננלה עמדו זהה ה"קרית כפל" צמאנ וו"ל "ההה
נמזהל עניין חומר דכרי סופרים הצל צהיר לאדע מסיכון
נאטו חכמים לגוזר ולמכן על דכרי מורה וטהר כי זה
דרשו ושם לה מטה מטה מטה מטה מטה מטה
צהו זויו נבאס ציענו גדר ומיקון למוראה וכמו צמאנ
ז"ל נבהמתה החקו הגדול ונלה כי לדעת הרמן ז"ן
ז"ל הפללו לה יאה זה לאסוע צהו עוגר על דכרי
חכמים הילו עוגר על דכרי מורה כי ההוראה זומחה להס
שייענו מטה מטה למוראה הוללה הוללה צהה עוגר על זו"י
דכרי מורה הוללה צמאנר רס"י ז"ל נלה צהו

שפא נלו ע"ד חיוב גמור ולפיכך ספיקס חקוק מטה"כ
לט"ז סנרטות ורין המכמיס מלוי עיקר הדבר لكن
הקילו והוא מט"כ הרכמן"ן נמחל' לדוריו טנה' נמזה
בקיני זיקנו יתלהן עליהם דברי הב"ד בגודן. ור"ל
כי על צ"י היה חיוב גמור טמחייניות נסמוע
הן דברי צ"ד בגודל כל כגורות אלהם. אבל חיובי
נמזה בקיני טינה ויחמאל להוקניש כת' הרכמן"ן נלטן
זהה לפ"ז שאולטו מהתו ימ' מפי פקנלה מקום ולמד
וכ"ז נלה נרו צפ"י כוונת הרמן"ן ויל', עכ"ל.
ופס דברים נמלים וצעס הדבר כוון לדורי פק"ק
ויל"ק.

סימן ל

בעניין קדושת המקדש בזמן זהה

באור דברי הרמב"ם והראב"ד בדין נבייה והכל בכתב

ברמג'ס פ"ז בטנו מלה' בית הנטילה כמ' ז'ל': "לפיכן מקריםין הקריםות כוון חע'ס זיין סס זים גנו. ווילען קדשי קדשים נכל העוזה חע'ס סשייל חביבה ווינה מוקפת נמיה ווילען קדשים קדשים ומעשר סי' נכל ירושלים ער' על פי זיין סס חממות טפקודטה רלהוניה קדשה נטעמה וקדשה נעמיד נטה". ונחוגות הרה'ג'ד הצעיג עלי' ז'ל': "ה' נברת עלי' ז'ל' ידעמי מהין לו זכמיה מקומות נמננה לה' אין מקדש ירכג' זגמא' מהמר דנפלו מחיות הולמה למ"ד קדשה רלהוניה לה' קדשה נעמיד נטה נט מלך צין מקדש לירושלים נטהר ה' ז'ל' עוד הולמה שטני' הומל שטפילו לרבי יומי דהמר קדשה צניא' קדשה נעמיד נטה הולם נטהר ה' ז'ל' קדש לירושלים נטהר ה' ז'ל' קדש לירושלים ולמקדש נטה הולם נפי טביה יודע עוזה טהמקדש וירושלים עמידים לאחמנות ולהמקדש קידושים הול עולמי צצבוד כי' נעלם כך נגלה לי מקוד כי' לירחוי לפיכך הנקם עמה סס לה' זו כלה". ונכורה קב' מיך פקע קדשות עוזה הול קדשות בגוף נטה פקע בכדי, אין מועיל טפקעה זואה, סדר פלא וגע'ג'

המחלמים שזכה דור ודור למדת גוונות וקייגים ומתקנות
כלל חלק יי'נו וימנו על חיזה דב' משלדריס ה'נ'ל' וכל
ג'י' מהויכיס נצמאות הלייס ולדנרייס. וכן מטה צעמדו
מיין ג'י' דנלייס כדריהם נ מגילה ד' חן ליאס עניין
למוראה שזכה כי דב'ז מון ה האלכות צנע'פ' קוח. ומש
שנסנת כ'ג' חмер ושיקן צוינו ר'ח' חמר מלך מקור
ורונגי' חмер מן שמל חצי' כס רק למקומכם צעלמה.
וכן מה דלהימה נרכות (ה) על הקלה ולחנה נ' חת
לוחות וג'ו' מלמד טכולס נימנו נמלה מקיני כס ג'י'
המקומם, ורק אדב'ז' חמר כל' מקיני דב' זה זודאי'
המקומם, ורק ג'ס נכל' חזירות מכםיס נטווינו ע'פ' הילכה
צנע'פ' נמלה השם חננו מקוני'יס נקד' דב'י'
מכמייס ע'כ חמרו נחלמו נמי. נכל' הפסוק שדרשו
לו שן הול' כוונת ככוב' הול' סמן צעלמה, וזה
מש'כ' הרכז'ן דהה' נקלמר נרכות המקומינו קיינו
המקומם צעלמה. ומה טהלו נצנת ושיקן צוינו ר'ח'
כו' ור'ג' כ' פירש הרכז'ן זו דר'ח' סגד' סיט' ליטן
סמן נקנה, כמו שנשנק' לנו הקלה דל' חסור חכל'
גוונות לרגנן כי נמי על מקנת נ'ח ומגילא. ור'ג' חмер
دل' ש'ין נ' חמר שפי'ו נמקומכם או מטס דריש
לקלה כי יפל' מהן דב' נמאנט, מילוי נבדריס
ההלה מה עזיקirs מזואר ככוב' נמורא מטה'כ' עניין
תקינות המדחים כס ענייניס נפ'ע. הול' דית' לאס
סמן נפסוק של' חן. ופסוק זה עיקרו כוונתו
לצמוע כל' עניין התולה ופירוש'י מפי המכמייס, ומה
שכ'ין הרכז'ן ממו'ל נרכות ולחנה הול' נכדי' למחר
הה' הנט'ג' חאל' מנה נ'ח ומגלה נסמלות נחלמו
גמיין. נכל' דעתו טו'ו ג'כ' סמן צעלמה דהס מהמר
שיט' פסוק הנדרש לדשת' גמולה על מקנת וגיווות
מכמייס ה'כ' שיה ענייניס צו'ו מון סתולה ושיה ליריך
להחמיר בכל' ספקות של' דרצנן ולו' שיו מקיים צו'כ'
נמה' אמל'ינו נהן כמו שכא'ין הרכז'ן נס. הול' מה
נרכות ג'כ' להמקומם קיה. וו'ס צעדין קסה' כיו'ן
שכל' צונן שטי'ת למכמייס הול' ע'פ' הילכה צנע'פ'
ה'כ' הול' קי'ל' דגבי הילכה צנע'פ' ג'כ' ספקו חסוך
כמו למקסה' צט'ק' נגי' ערלה. עד'ז רמו הרכז'ן
נשלונו שכתן כי הרכשה שטי'ת למכמייס ציעצ'ו סיג'יס
וגיווות ומתקנות ולו' שכך'יהם עד'ז' הול' צונן לאס
הילכות והכל' נידס חס' ילו' ימkanו. וכיון אדב'ז' לינו
הה' עלי'ס נמי'ונ' ע'כ' חי'נו דומה נטה'ר הילכות צנע'פ'